ЗАКОН УКРАЇНИ

Про енергетичну ефективність будівель

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 33, ст.359)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 199-IX від 17.10.2019*, ВВР, 2019, № 51, ст.377*
№ 1909-IX від 18.11.2021*, ВВР, 2023, №№ 12-13, ст.28*
№ 1953-IX від 14.12.2021*, ВВР, 2023, №№ 3-4, ст.10*
№ 2392-IX від 09.07.2022*, ВВР, 2023, № 17, ст.76*
№ 2801-IX від 01.12.2022*, ВВР, 2023, № 54, ст.159*
№ 3764-IX від 04.06.2024*, ВВР, 2024, № 39, ст.246*
№ 4017-IX від 10.10.2024*, ВВР, 2025, №№ 11-14, ст.35*
№ 4963-IX від 02.09.2026*}*

Цей Закон визначає правові, соціально-економічні та організаційні засади діяльності у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель і спрямований на зменшення споживання енергії у будівлях.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) будівля - різновид наземної споруди, пов’язаної фундаментом із землею (ґрунтом), що складається з несучих та огороджувальних сполучених (несучо-огороджувальних) конструкцій, які утворюють приміщення, інженерних систем та в якій використовується енергія з метою створення належних умов проживання та/або життєдіяльності людей;

2) будівля з близьким до нульового рівнем споживання енергії - будівля з рівнем енергетичної ефективності, що перевищує встановлені мінімальні вимоги, в якій для формування належних умов проживання та/або життєдіяльності людей використовується енергія із значною часткою енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії;

3) доступне для ознайомлення громадян місце - місце (місця) на зовнішній поверхні фасаду першого поверху будівлі біля входу (входів) до такої будівлі, що відкрите для вільного доступу та огляду;

4) економічно доцільний рівень - рівень енергетичної ефективності будівлі, за якого досягаються найнижчі витрати (у тому числі експлуатаційні та ліквідаційні витрати) протягом нормативних строків експлуатації будівлі (огороджувальних конструкцій, інженерних систем) з урахуванням вкладених інвестицій та доходу від генерації енергії (за технічної можливості інженерної системи);

5) енергетична ефективність будівлі - властивість будівлі, що характеризується кількістю енергії, необхідної для створення належних умов проживання та/або життєдіяльності людей у такій будівлі;

6) енергетичний аудит будівель - систематизований процес оцінки ефективності споживання (використання) енергії будівлею або групою будівель у межах обсягу робіт, визначених замовником енергетичного аудиту будівлі, з метою визначення економічно обґрунтованих рекомендацій щодо підвищення рівня енергетичної ефективності будівлі або групи будівель;

7) енергетичний аудитор будівель (далі – енергоаудитор будівель) - фізична особа, яка має дійсний кваліфікаційний сертифікат, отриманий за результатами проходження сертифікації осіб, які мають намір провадити діяльність із сертифікації енергетичної ефективності, енергетичного аудиту будівель та обстеження технічних установок;

8) енергетичний сертифікат - електронний документ встановленої форми, в якому зазначено показники та клас енергетичної ефективності будівлі, наведено сформовані у встановленому законодавством порядку рекомендації щодо його підвищення, а також інші відомості, визначені законодавством;

9) енергоефективні заходи - заходи, спрямовані на зменшення обсягів питомого споживання енергії (підвищення рівня енергетичної ефективності) в будівлі, за умови забезпечення належних умов проживання та/або життєдіяльності людей у такій будівлі;

10) звіт про результати обстеження технічних установок - документ встановленої форми, в якому визначено показники енергетичної ефективності технічних установок, рекомендації щодо їх підвищення, а також інші відомості, визначені законодавством;

11) інженерні системи - комплекс технічних установок та внутрішніх інженерних мереж будівлі (її відокремлених частин), призначених для опалення, охолодження, кондиціонування, вентиляції, постачання гарячої води, освітлення, автоматизації, управління енергоспоживанням чи для поєднання цих функцій;

12) клас енергетичної ефективності будівлі - позначення (маркування) властивості будівлі, що відповідає розрахунковому рівню енергетичної ефективності будівлі, визначене за інтервалом значень загального показника енергетичної ефективності, що встановлюється відповідно до вимог законодавства у сфері енергетичної ефективності будівель;

13) кондиціонована (опалювана) площа - загальна площа підлоги приміщень будівлі, що опалюється (охолоджується) до температури повітря згідно із встановленими вимогами;

14) мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель - вимоги до показників енергетичної ефективності будівель, інженерних систем та їх елементів, теплотехнічних характеристик огороджувальних конструкцій;

15) обстеження технічних установок - проведення збору та аналізу інформації про фактичний стан технічних установок, за результатами якого встановлюються фактичні показники енергетичної ефективності таких установок та визначається їх відповідність встановленим вимогам;

16) сертифікація енергетичної ефективності - вид енергетичного аудиту будівель, під час якого здійснюється аналіз використання енергії в будівлі, інформації про характеристики огороджувальних конструкцій та інженерних систем, оцінюється відповідність енергетичної ефективності встановленим мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель та надаються рекомендації щодо підвищення рівня енергетичної ефективності будівлі, що враховують місцеві кліматичні умови, є технічно та економічно обґрунтованими;

17) термомодернізація будівель (термомодернізація) - комплекс робіт на прийнятому в експлуатацію закінченому будівництвом об’єкті, результатом яких є підвищення показників енергетичної ефективності будівлі, інженерних систем та їх елементів, теплотехнічних характеристик огороджувальних конструкцій до рівня не нижче мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель;

18) технічна установка - комплекс обладнання, що є частиною інженерних систем будівлі (будівель) та виробляє теплову енергію для опалення, підігріву води або здійснює вентиляцію, охолодження, кондиціонування повітря.

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у законах України "Про енергетичну ефективність", "Про архітектурну діяльність", "Про фінансові послуги та фінансові компанії", "Про альтернативні джерела енергії", "Про житлово-комунальні послуги", "Про регулювання містобудівної діяльності", "Про альтернативні види палива", "Про стандартизацію", "Про технічні регламенти та оцінку відповідності", "Про теплопостачання", "Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання", "Про будівельні норми", "Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку", "Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу" та інших законах.

{Частина друга статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1953-IX від 14.12.2021

{Стаття 1 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 2. Сфера дії цього Закону

1. Цей Закон регулює відносини, що виникають у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель, з метою підвищення рівня енергетичної ефективності будівель з урахуванням місцевих кліматичних умов та забезпечення належних умов для проживання та/або життєдіяльності людей у таких будівлях.

2. Положення цього Закону щодо обов’язковості дотримання мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель та обов’язковості сертифікації енергетичної ефективності не поширюються на:

1) індивідуальні (садибні) житлові будинки, садові, дачні будинки (крім випадків отримання державної підтримки на здійснення термомодернізації);

2) будівлі, які є об’єктами культурної спадщини;

3) окремо розташовані будівлі з опалюваною площею менше 50 квадратних метрів.

3. Перелік видів будівель промислового та сільськогосподарського призначення, об’єктів енергетики, транспорту, зв’язку, оборони, складів, будівель, призначених для проведення богослужінь і релігійних заходів релігійними організаціями, та інших будівель, на які не поширюються мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель та які не підлягають сертифікації енергетичної ефективності, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

{Частина третя статті 2 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

{Частину четверту статті 2 виключено на підставі Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

5. Відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів у сфері дії цього Закону регулюються Законом України "Про адміністративну процедуру" з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

{Статтю 2 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 4017-IX від 10.10.2024}

{Стаття 2 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 3. Основні засади державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель

1. Державна політика у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель базується на таких засадах:

1) забезпечення належного рівня енергетичної ефективності будівель відповідно до технічних регламентів, норм і правил та будівельних норм;

{Пункт 1 частини першої статті 3 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

2) стимулювання зменшення споживання енергії у будівлях;

3) забезпечення скорочення викидів парникових газів у атмосферу;

4) створення умов для залучення інвестицій з метою здійснення енергоефективних заходів;

{Пункт 4 частини першої статті 3 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

5) забезпечення термомодернізації будівель, стимулювання використання відновлюваних джерел енергії у будівлях з метою досягнення національного цільового показника, визначеного Національним планом з енергетики та клімату;

{Пункт 5 частини першої статті 3 в редакції Закону № 4963-IX від 02.09.2026}

6) розроблення та реалізація національного плану щодо збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії та стратегії термомодернізації будівель;

{Пункт 6 частини першої статті 3 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

7) стимулювання до збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії, зокрема шляхом нового будівництва та термомодернізації будівель.

{Частину першу статті 3 доповнено пунктом 7 згідно із Законом № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 4. Інформаційне забезпечення енергетичної ефективності будівель

{Назва статті 4 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення енергетичної ефективності, з метою популяризації діяльності з підвищення енергетичної ефективності будівель здійснюють відповідно до своїх повноважень такі заходи:

{Абзац перший частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

1) розроблення методичних рекомендацій, проведення навчання та поширення інформації щодо важливості підвищення енергетичної ефективності будівель, економічної доцільності здійснення енергоефективних заходів, технічних аспектів їх здійснення, здійснення сертифікації енергетичної ефективності, проведення обстеження технічних установок, їх призначення та цілей, впливу енергетичної ефективності будівель на екологічний стан населених пунктів, світових тенденцій та світового досвіду у сфері підвищення енергетичної ефективності будівель, необхідності своєчасної оплати спожитої енергії та комунальних послуг;

{Пункт 1 частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

2) розроблення та розповсюдження методичних матеріалів з питань підвищення енергетичної ефективності будівель;

3) поширення досвіду реалізації проектів у сфері підвищення енергетичної ефективності будівель в Україні та за кордоном;

4) популяризація механізмів державної підтримки здійснення енергоефективних заходів.

{Текст статті 4 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 5. Визначення енергетичної ефективності будівель

1. Енергетична ефективність будівель визначається відповідно до Порядку проведення сертифікації енергетичної ефективності та енергетичного аудиту будівель, що розробляється з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, Енергетичного Співтовариства, гармонізованих європейських стандартів з енергетичної ефективності будівель і затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Частина перша статті 5 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

2. У процесі визначення енергетичної ефективності будівель обов’язково враховується інформація про:

1) місцеві кліматичні умови;

2) функціональне призначення, архітектурно-планувальне та конструктивне рішення будівлі;

3) геометричні (враховуючи розташування та орієнтацію огороджувальних конструкцій), теплотехнічні та енергетичні характеристики будівлі, а також енергетичний баланс будівлі;

4) нормативні санітарно-гігієнічні та мікрокліматичні умови приміщень будівлі;

5) технічні характеристики інженерних систем;

6) використання відновлюваних джерел енергії, пасивних сонячних систем та систем захисту від сонця, а також енергії, виробленої шляхом когенерації;

7) іншу інформацію, визначену порядком, передбаченим частиною першою цієї статті.

3. Показник енергетичної ефективності будівлі, що визначається відповідно до Порядку, передбаченого частиною першою цієї статті, виражається числовим значенням питомого споживання енергії та має враховувати показник споживання первинної енергії будівлею.

Показник споживання первинної енергії визначається на основі коефіцієнтів (факторів) первинної енергії, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, та переглядаються один раз на п’ять років.

{Абзац другий частини третьої статті 5 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

{Стаття 5 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022 - щодо введення в дію див. абзац третій пункту 1 розділу II з урахуванням змін, внесених Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

Стаття 6. Мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель

1. Мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель та особливості їх застосування встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва.

Перелік робіт з капітального ремонту, до яких не застосовуються мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель, визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель диференціюються залежно від функціонального призначення будівель, висотності будівель, виду будівництва (нове будівництво, реконструкція, капітальний ремонт).

3. Мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель підлягають перегляду не менше одного разу на п’ять років.

4. Мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель застосовуються при новому будівництві, реконструкції, капітальному ремонті.

У разі нового будівництва та реконструкції будівлі із зміною функціонального призначення показник енергетичної ефективності будівлі, що приймається в експлуатацію, повинен відповідати мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель, чинним на момент затвердження проектної документації на будівництво.

У разі термомодернізації, яка здійснюється під час капітального ремонту або реконструкції будівлі без зміни функціонального призначення, досягнення показника енергетичної ефективності будівлі, встановленого мінімальними вимогами до енергетичної ефективності будівель, чинними на момент затвердження проектної документації на будівництво, може відбуватися поступово, шляхом дотримання мінімальних до енергетичної ефективності будівель у частині вимог до теплотехнічних характеристик огороджувальних конструкцій та/або енергетичної ефективності інженерних систем (у тому числі обладнання і установок).

У разі застосування мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель обов'язковим є забезпечення належних умов проживання та/або життєдіяльності людей у будівлі.

Термомодернізація будівлі не передбачає часткового утеплення фасаду та повинна мати системний характер, єдиний для всього будинку.

5. Мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівель розраховуються за методикою визначення енергетичної ефективності будівель відповідно до економічно доцільного рівня енергетичної ефективності будівель.

6. Економічно доцільний рівень енергетичної ефективності будівель розраховується відповідно до методики визначення економічно доцільного рівня енергетичної ефективності будівель, розробленої з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, Енергетичного Співтовариства та затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Частина шоста статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

7. Звіт про визначення економічно доцільного рівня енергетичної ефективності будівель, вихідні дані, що використовувалися для розрахунків, та результати таких розрахунків з відповідними поясненнями подаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, для інформування до Секретаріату Енергетичного Співтовариства не пізніше ніж через шість місяців після встановлення та/або перегляду мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, забезпечує оприлюднення звіту про економічно доцільний рівень енергетичної ефективності будівель, вихідних даних, що використовувалися для розрахунків, на своєму офіційному веб-сайті не пізніше ніж за 45 днів до дня встановлення або перегляду мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель.

{Стаття 6 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022 - щодо введення в дію див. абзац третій пункту 1 розділу II з урахуванням змін, внесених Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

Стаття 7. Сертифікація енергетичної ефективності та енергетичний аудит будівель

{Назва статті 7 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

1. Сертифікація енергетичної ефективності є обов'язковою для:

1) об'єктів будівництва (нового будівництва, реконструкції, капітального ремонту, крім об'єктів, на яких здійснюється виконання робіт, визначених абзацом другим частини першої статті 6 цього Закону), що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками, які визначаються відповідно до Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності";

2) будівель, у яких мають намір здійснювати термомодернізацію та/або енергоефективні заходи, спрямовані на підвищення теплотехнічних характеристик огороджувальних конструкцій, для здійснення яких надається державна підтримка;

3) будівель державної власності, у яких розміщені органи виконавчої влади, що займають понад 250 квадратних метрів опалюваної площі;

4) будівель комунальної власності, у яких розміщені органи місцевого самоврядування, які займають понад 250 квадратних метрів опалюваної площі;

5) будівель комунальної власності з опалюваною площею понад 250 квадратних метрів, які часто відвідують громадяни.

Будівлі, які часто відвідують громадяни, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Абзац сьомий частини першої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

2. Показники та клас енергетичної ефективності будівель, визначених пунктом 1 частини першої цієї статті, визначені відповідно до Порядку, передбаченого частиною першою статті 5 цього Закону, зазначаються у проектній документації на будівництво такого об'єкта.

Форма показників та класу енергетичної ефективності об'єкта будівництва, що зазначаються у проектній документації, визначається порядком розроблення проектної документації на будівництво об'єктів. Показники та клас енергетичної ефективності об'єкта будівництва, що зазначаються у проектній документації, визначаються відповідно до Порядку проведення сертифікації енергетичної ефективності та енергетичного аудиту будівель.

3. Сертифікація енергетичної ефективності будівель, визначених пунктом 1 частини першої цієї статті, здійснюється після завершення будівництва перед прийняттям об'єкта в експлуатацію.

4. Сертифікація енергетичної ефективності та енергетичний аудит будівель проводяться відповідно до Порядку проведення сертифікації енергетичної ефективності та енергетичного аудиту будівель.

{Частина четверта статті 7 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

5. Порядок проведення сертифікації енергетичної ефективності та енергетичного аудиту будівель визначає:

1) вимоги до процедури збору та обробки інформації про характеристики огороджувальних конструкцій та інженерних систем;

2) вимоги до процедури оцінки відповідності розрахункового рівня енергетичної ефективності встановленим мінімальним вимогам до енергетичної ефективності;

3) вимоги до процедури розроблення рекомендацій щодо підвищення рівня енергетичної ефективності;

4) форму та зміст енергетичного сертифіката;

5) форму та зміст витягу з енергетичного сертифіката;

6) порядок виготовлення енергетичного сертифіката;

7) форму та перелік показників вихідних даних, що використовувалися для виготовлення енергетичного сертифіката;

8) вимоги до процедури здійснення енергетичного аудиту будівель;

9) вимоги до звітів з енергетичного аудиту будівель;

{Пункт 9 частини п'ятої статті 7 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

10) порядок виготовлення звітів з енергетичного аудиту будівель;

{Пункт 10 частини п'ятої статті 7 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

11) методику визначення енергетичної ефективності будівель;

12) інші вимоги до сертифікації енергетичної ефективності, енергетичного аудиту будівель та їх результатів.

6. Сертифікація енергетичної ефективності та енергетичний аудит будівлі здійснюються на договірних засадах енергоаудитором будівель, який не має обмеження доступу до електронного кабінету енергоаудитора будівель Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва. Енергоаудитор будівель здійснює свою діяльність як самостійно, так і перебуваючи у трудових відносинах з юридичною особою.

Договір про сертифікацію енергетичної ефективності може укладатися в електронній формі через електронний кабінет суб’єкта містобудування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва відповідно до Закону України "Про електронні довірчі послуги".

7. Істотними умовами договору про сертифікацію енергетичної ефективності є:

1) інформація про відсутність обмеження доступу енергоаудитора будівель до електронного кабінету енергоаудитора будівель Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва;

2) адреса (місцезнаходження) об’єкта сертифікації енергетичної ефективності;

3) строк та вартість сертифікації енергетичної ефективності;

4) порядок надання доступу до об’єкта сертифікації енергетичної ефективності та інформації про нього;

5) перелік результатів сертифікації енергетичної ефективності та порядок їх отримання;

6) порядок визначення та компенсації шкоди, яка може бути заподіяна енергоаудитором будівель внаслідок неякісного та/або несвоєчасного виконання покладених на нього функцій і обов’язків або у разі надання недостовірних результатів сертифікації;

7) умова щодо звільнення від відповідальності енергоаудитора будівель у разі надання замовником сертифікації енергетичної ефективності недостовірних даних, що спричинили спотворення результатів такої сертифікації;

8) ідентифікатор об’єкта будівництва (закінченого будівництвом об’єкта) - для об’єктів, яким присвоєно ідентифікатор об’єкта будівництва (закінченого будівництвом об’єкта) до укладення договору сертифікації енергетичної ефективності.

8. Істотними умовами договору про здійснення енергетичного аудиту будівлі є:

1) строк та вартість здійснення енергетичного аудиту будівлі;

2) зобов’язання повідомити замовника про наявність конфлікту інтересів;

3) умови здійснення енергетичного аудиту будівлі;

4) результат енергетичного аудиту будівлі;

5) порядок визначення та компенсації шкоди, яка може бути заподіяна енергоаудитором будівель внаслідок неякісного та/або несвоєчасного виконання покладених на нього функцій і обов’язків або у разі надання недостовірних результатів енергетичного аудиту будівлі;

6) умова щодо звільнення від відповідальності енергоаудитора будівлі у разі надання замовником енергетичного аудиту будівлі недостовірних даних, що спричинили спотворення результатів такого енергетичного аудиту будівлі.

9. Сертифікація енергетичної ефективності будівель, що не підлягають обов’язковій сертифікації, здійснюється за рішенням власника (співвласників).

10. За результатами енергетичного аудиту будівлі складаються звіт з енергетичного аудиту будівлі, енергетичний сертифікат і витяг з енергетичного сертифіката. За результатами сертифікації енергетичної ефективності складається енергетичний сертифікат і витяг з енергетичного сертифіката.

{Абзац перший частини десятої статті 7 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

Копія витягу з енергетичного сертифіката розміщується у доступному для ознайомлення громадян місці (місцях).

Розміщення витягу з енергетичного сертифіката у доступному для ознайомлення громадян місці (місцях) забезпечує власник або уповноважена ним особа.

11. За результатами енергетичного аудиту будівлі складається звіт про енергетичний аудит будівлі та виготовляється витяг із звіту про енергетичний аудит будівлі.

12. Інформація, зазначена в енергетичному сертифікаті, стосується всіх житлових та нежитлових приміщень цієї будівлі та її відокремлених частин.

13. Очікуваний клас енергетичної ефективності будівлі, визначений проектною документацією на будівництво об'єкта, є істотною умовою правочинів щодо набуття прав на приміщення в об'єктах нового будівництва.

{Стаття 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 199-IX від 17.10.2019; в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022 - щодо введення в дію див. абзац третій пункту 1 розділу II з урахуванням змін, внесених Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

Стаття 8. Енергетичний сертифікат

1. В енергетичному сертифікаті зазначаються:

1) адреса (місцезнаходження) будівлі та ідентифікатор об'єкта будівництва або закінченого будівництвом об'єкта (для об'єктів, яким присвоєно ідентифікатор об'єкта будівництва або закінченого будівництвом об'єкта до видачі енергетичного сертифіката);

2) клас енергетичної ефективності будівлі, визначений відповідно до Порядку, передбаченого частиною першою статті 5 цього Закону, із зазначенням року відповідності встановленим мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель;

3) відомості про функціональне призначення та конструкцію будівлі, кількість поверхів, опалювані об'єм та площу, загальну площу;

4) мінімальні вимоги до енергетичної ефективності будівлі;

5) характеристики огороджувальних конструкцій та інженерних систем будівлі, визначені за результатами сертифікації енергетичної ефективності;

6) показники питомого енергоспоживання будівлі, визначені за показами відповідних приладів обліку (у разі їх наявності) та за результатами сертифікації енергетичної ефективності будівлі, здійсненої відповідно до Порядку, передбаченого частиною першою статті 5 цього Закону;

7) рекомендації щодо підвищення енергетичної ефективності будівлі (крім об'єктів нового будівництва), які враховують місцеві кліматичні умови, є технічно та економічно обґрунтованими;

8) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), серія та номер кваліфікаційного сертифіката енергоаудитора будівель, який склав енергетичний сертифікат;

9) рівень викидів парникових газів;

10) інформація про етапи поступового досягнення показника енергетичної ефективності будівлі, встановленого мінімальними вимогами до енергетичної ефективності будівель (план термомодернізації будівлі);

11) реєстраційний номер та дата реєстрації енергетичного сертифіката в Єдиній державній електронній системі у сфері будівництва;

12) інші відомості відповідно до форми енергетичного сертифіката.

{Пункт 12 частини першої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

2. Енергетичний сертифікат є витягом із звіту з енергетичного аудиту будівлі. Енергетичний сертифікат виготовляється енергоаудитором будівель з використанням Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва. Енергетичний сертифікат вважається таким, що набрав чинності, з дня присвоєння йому реєстраційного номера в зазначеній системі. Присвоєння реєстраційного номера здійснюється протягом періоду, визначеного Порядком проведення сертифікації енергетичної ефективності та енергетичного аудиту будівель, під час якого енергоаудитор будівель, що виготовив такий енергетичний сертифікат, може вносити зміни до нього. Доступ до енергетичних сертифікатів є відкритим та безоплатним через портал Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва.

{Частина друга статті 8 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

3. Строк дії енергетичного сертифіката становить 10 років. Енергетичний сертифікат вважається таким, що втратив чинність до закінчення встановленого строку дії, у разі складення для такої будівлі нового енергетичного сертифіката.

4. У разі укладення договорів купівлі-продажу, найму (оренди) будівлі, житлового або нежитлового приміщення будівлі продавець або наймодавець (орендодавець) має надати потенційному покупцеві або наймачу (орендарю) копію енергетичного сертифіката (у разі наявності для будівлі чинного енергетичного сертифіката).

{Стаття 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 199-IX від 17.10.2019; в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022 - щодо введення в дію див. абзац третій пункту 1 розділу II з урахуванням змін, внесених Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

Стаття 9. Сертифікація осіб, які мають намір провадити діяльність із сертифікації енергетичної ефективності, енергетичного аудиту будівель та обстеження технічних установок

1. Сертифікація осіб, які мають намір провадити діяльність із сертифікації енергетичної ефективності, енергетичного аудиту будівель та обстеження технічних установок (далі – професійна сертифікація), проводиться кваліфікаційними центрами, акредитованими Національним агентством кваліфікацій.

Інформація про результати професійної сертифікації вноситься кваліфікаційними центрами до бази даних енергоаудиторів будівель, ведення якої здійснюється у складі Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва відповідно до Порядку ведення Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Абзац другий частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

2. Професійна сертифікація здійснюється відповідно до порядку проведення професійної сертифікації, що затверджується Кабінетом Міністрів України та визначає:

1) перелік документів, що подаються для проходження професійної сертифікації, вимоги до змісту та форми таких документів;

2) вимоги до розгляду поданих документів;

3) вимоги до процедури професійної сертифікації;

{Пункт 3 частини другої статті 9 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

4) перелік відомостей, що зазначаються в сертифікаті енергоаудитора будівель;

{Пункт 4 частини другої статті 9 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

5) порядок внесення кваліфікаційними центрами інформації про результати професійної сертифікації до Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва.

3. До професійної сертифікації допускаються особи, які відповідають усім таким вимогам:

1) здобули відповідну вищу освіту не нижче другого (магістерського) рівня вищої освіти;

2) мають стаж роботи не менше одного року у сфері енергетики, енергоефективності та енергозбереження, будівництва та архітектури або житлово-комунального господарства;

3) отримали сертифікат про присвоєння/підтвердження/визнання кваліфікаційним центром, акредитованим Національним агентством кваліфікацій, професійної кваліфікації енергоаудитора будівель.

{Частину третю статті 9 доповнено пунктом 3 згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

4. Видача сертифіката енергоаудитора будівель здійснюється за результатами професійної сертифікації шляхом внесення кваліфікаційним центром відповідного запису до Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва.

{Абзац перший частини четвертої статті 9 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

Строк дії сертифіката енергоаудитора будівель становить п’ять років.

5. Енергоаудитор будівель набуває право на провадження професійної діяльності з сертифікації енергетичної ефективності, енергетичного аудиту будівель та обстеження технічних установок з дня надання йому доступу до електронного кабінету енергоаудитора будівель Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва.

Надання енергоаудитору будівель доступу до електронного кабінету енергоаудитора будівель Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва здійснюється автоматично протягом одного робочого дня з моменту внесення до Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва запису про видачу такому енергоаудитору будівель сертифіката енергоаудитора будівель на строк дії такого сертифіката.

6. У разі накопичення в Єдиній державній електронній системі у сфері будівництва визначеної порядком обмеження та відновлення доступу до електронного кабінету

енергоаудитора будівель Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва кількості (частки) енергетичних сертифікатів та/або звітів про результати обстеження технічних установок, які за результатами моніторингу визнані такими, що не відповідають вимогам законодавства, доступ енергоаудитора будівель, який виготовив такі енергетичні сертифікати та/або звіти про результати обстеження технічних установок, до електронного кабінету енергоаудитора будівель Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва обмежується на три роки.

{Абзац перший частини шостої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

Відновлення доступу до електронного кабінету енергоаудитора будівель Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва здійснюється автоматично після завершення строку обмеження доступу на період до завершення строку дії сертифіката енергоаудитора будівель.

Порядок обмеження та відновлення доступу до електронного кабінету енергоаудитора будівель Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Професійну підготовку осіб, які мають отримати професійну кваліфікацію енергетичного аудитора будівель, здійснюють:

заклади вищої освіти;

саморегулівні організації у сфері енергетичної ефективності будівель;

інші установи та організації, акредитовані Національним агентством кваліфікацій.

{Частина сьома статті 9 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

8. Порядок обміну інформацією між центральними органами виконавчої влади, кваліфікаційними центрами, закладами вищої освіти та саморегулівними організаціями у сфері енергетичної ефективності будівель затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Частина восьма статті 9 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

9. Доступ до інформації про енергоаудиторів будівель, у тому числі про сертифікати енергоаудиторів будівель, про надання, обмеження та відновлення доступу енергоаудитора будівель до електронного кабінету енергоаудитора будівель Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва, є відкритим та безоплатним через портал Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва.

{Стаття 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 199-IX від 17.10.2019; в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022 - щодо введення в дію див. абзац третій пункту 1 розділу II з урахуванням змін, внесених Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

Стаття 10. Саморегулівні організації у сфері енергетичної ефективності будівель

1. Саморегулівними організаціями у сфері енергетичної ефективності будівель є добровільні неприбуткові об’єднання фізичних та/або юридичних осіб за напрямом господарської чи професійної діяльності у сфері енергетичної ефективності будівель, які

здійснюють повноваження з регулювання діяльності у сфері енергетичної ефективності будівель (далі - саморегулівні організації).

2. Саморегулівна організація набуває свого статусу з дня її реєстрації центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

Саморегулівна організація припиняє свій статус через п’ять робочих днів з дня прийняття центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, рішення про скасування реєстрації саморегулівної організації.

3. Саморегулівні організації є юридичними особами, які діють на засадах самоврядування.

4. Об’єднання, що має набути статус саморегулівної організації, повинно відповідати таким критеріям:

1) кількісний склад становить не менше 50 фізичних осіб, які відповідно до цього Закону є енергоаудиторами будівель;

2) не менше 90 відсотків кількісного складу провадять на постійній основі професійну діяльність у сфері сертифікації енергетичної ефективності будівель та/або енергетичного аудиту будівель, та/або обстеження технічних установок відповідно до цього Закону.

5. Порядок набуття та припинення статусу і примірний статут саморегулівної організації затверджуються Кабінетом Міністрів України.

6. Саморегулівна організація здійснює повноваження з регулювання щодо:

1) контролю за дотриманням законодавства щодо енергетичної ефективності будівель, забезпеченням сертифікації енергетичної ефективності, енергетичного аудиту будівель, обстеженням технічних установок, які відповідно до цього Закону здійснюють члени саморегулівної організації;

2) участі в розробленні нормативно-правових актів з питань енергетичної ефективності будівель;

3) участі у професійній підготовці енергоаудиторів будівель;

4) захисту прав своїх членів з питань досудового та судового вирішення спорів щодо енергетичної ефективності будівель відповідно до законодавства;

5) сприяння розвитку конкуренції серед енергоаудиторів будівель;

6) сприяння розвитку інформаційних технологій щодо енергетичної ефективності будівель;

7) сприяння інформуванню суспільства про акти законодавства з питань енергетичної ефективності будівель, вітчизняний і міжнародний досвід у цій сфері.

Державний контроль за діяльністю саморегулівних організацій здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Стаття 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2392-IX від 09.07.2022; в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

Стаття 11. Права та обов'язки енергоаудиторів будівель

{Назва статті 11 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

1. Енергоаудитори будівель під час провадження своєї діяльності мають право:

1) самостійно обирати форми і методи здійснення сертифікації енергетичної ефективності, енергетичного аудиту будівель та обстеження технічних установок відповідно до порядків та методик, передбачених цим Законом;

{Пункт 1 частини першої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

2) отримувати від замовника будівництва, власника (співвласників) будівлі, житлово-будівельного кооперативу, об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, управителя багатоквартирного будинку необхідні документи та інформацію щодо сертифікації енергетичної ефективності, енергетичного аудиту будівель та обстеження технічних установок;

{Пункт 2 частини першої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

3) страхувати свою відповідальність відповідно до законодавства.

{Пункт 3 частини першої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1909-IX від 18.11.2021}

2. Енергоаудитори будівель під час провадження своєї діяльності зобов'язані:

1) дотримуватися вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів, технічних регламентів, норм і правил у сфері енергетичної ефективності будівель, принципу незалежності;

2) зберігати в таємниці інформацію, отриману під час провадження своєї діяльності, не розголошувати відомості, що становлять предмет комерційної таємниці, і не використовувати їх у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб, дотримуватися вимог законодавства про захист персональних даних;

3) нести відповідальність перед замовником сертифікації енергетичної ефективності, енергетичного аудиту будівель та обстеження технічних установок за порушення умов договору відповідно до договору та закону;

{Пункт 3 частини другої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

4) своєчасно та в повному обсязі надавати необхідну інформацію для здійснення незалежного моніторингу енергетичних сертифікатів і звітів про результати обстеження технічних установок, вимоги до якої визначені порядками незалежного моніторингу;

5) за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення енергетичної ефективності, брати участь у здійсненні незалежного

моніторингу енергетичних сертифікатів та незалежного моніторингу звітів про результати обстеження технічних установок відповідно до порядків незалежного моніторингу.

{Пункт 5 частини другої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

{Стаття 11 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 12. Термомодернізація та сприяння підвищенню рівня енергетичної ефективності будівель

1. Стимулювання та сприяння підвищенню рівня енергетичної ефективності будівель може забезпечуватися шляхом:

1) розроблення і реалізації державних цільових програм підтримки термомодернізації будівель та здійснення енергоефективних заходів;

2) надання державної підтримки термомодернізації або здійснення енергоефективних заходів у будівлях;

3) впровадження систем енергетичного менеджменту щодо будівель;

4) здійснення обстеження технічних установок та незалежного моніторингу звітів про результати таких обстежень;

5) здійснення сертифікації енергетичної ефективності та незалежного моніторингу енергетичних сертифікатів;

6) здійснення енергетичного аудиту будівель.

2. Термомодернізація здійснюється під час виконання робіт з капітального ремонту, реконструкції або робіт, які не потребують документів, що дають право на їх виконання, та після закінчення яких об’єкт не підлягає прийняттю в експлуатацію.

3. Підвищення рівня енергетичної ефективності будівель забезпечується шляхом:

1) підвищення теплотехнічних показників огороджувальних конструкцій будівель;

2) встановлення засобів обліку, у тому числі засобів диференційного (погодинного) обліку споживання електричної енергії, та засобів автоматичного регулювання споживання енергетичних ресурсів і води;

3) впровадження автоматизованих систем моніторингу та управління інженерними системами;

4) підвищення енергетичної ефективності інженерних систем;

5) використання відновлюваних джерел енергії (з використанням інженерних систем будівлі);

6) застосування систем акумуляції теплової та електричної енергії;

7) здійснення інших енергоефективних заходів у будівлях.

4. Термомодернізація здійснюється без розроблення проектної документації, отримання документів, що дають право на виконання будівельних робіт, та прийняття такого об’єкта в експлуатацію при виконанні робіт із:

1) заміни існуючих заповнень віконних, балконних та дверних блоків, робіт з інженерними системами (крім робіт з реконструкції або капітального ремонту інженерних систем);

2) огороджувальними конструкціями будівель із незначними наслідками (СС1);

3) покриттям будівель, що не передбачають втручання в несучі конструкції;

4) приєднання та підключення індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків до інженерних мереж.

Виконання зазначених у цій частині будівельних робіт здійснюється з дотриманням вимог законодавства, зокрема будівельних норм.

Розроблення проектної документації на реконструкцію, капітальний ремонт з метою термомодернізації, не передбачених цією частиною, здійснюється лише в обсязі проектних рішень, необхідних для виконання таких робіт, у порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва.

Здійснення енергоефективних заходів у будівлях та термомодернізація не потребують отримання технічних умов на підключення до теплових мереж (крім випадків збільшення теплового навантаження або теплової потужності інженерних систем будівлі).

Замовник енергоефективних заходів або термомодернізації письмово повідомляє оператора зовнішніх мереж, виконавця комунальної послуги (з опалення, теплопостачання, постачання електричної енергії) про обсяг зменшення теплового та/або електричного навантаження будівлі, яке виникне після виконання робіт із здійснення енергоефективних заходів або термомодернізації, протягом одного місяця після початку виконання таких робіт чи заходів у паперовій або електронній формі з дотриманням законів України "Про електронні документи та електронний документообіг", "Про електронні довірчі послуги".

Операторам зовнішніх мереж, виконавцям житлових та комунальних послуг забороняється вживати заходів, що перешкоджають здійсненню термомодернізації, інших енергоефективних заходів у будівлі.

5. Під час вибору джерел енергопостачання об’єкта будівництва пріоритет надається таким високоефективним джерелам енергопостачання:

1) системи централізованого теплопостачання та холодопостачання, у тому числі системи, що використовують відновлювану енергію;

2) високоефективні когенераційні установки;

3) системи автономного теплопостачання з використанням відновлюваних джерел енергії;

4) теплові насоси.

{Стаття 12 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 12[1]. Забезпечення енергетичної ефективності будівель через системи енергетичного менеджменту

{Назва статті 12[1] в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

1. З метою організації та здійснення енергоефективних заходів у будівлях суб'єкти, визначені частинами другою і третьою статті 12 Закону України "Про енергетичну ефективність", впроваджують і забезпечують функціонування систем енергетичного менеджменту.

Керівник уповноваженого підрозділу, відповідальний за впровадження та функціонування системи енергетичного менеджменту (уповноважена особа), підзвітний і підконтрольний керівнику відповідного суб'єкта, визначеного абзацом першим цієї частини.

{Частина перша статті 12[1] в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

2. Для регулювання та здійснення енергоефективних заходів у будівлях Кабінет Міністрів України затверджує:

1) порядок, мету, цілі та етапи впровадження систем енергетичного менеджменту, енергетичну політику;

{Пункт 1 частини другої статті 12[1] із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

2) порядок (особливості) реалізації обов'язкових повноважень щодо впровадження та функціонування системи енергетичного менеджменту, що визначає:

{Абзац перший пункту 2 частини другої статті 12[1] із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

здійснення моніторингу, оцінки та аналізу споживання енергетичних ресурсів та комунальних послуг будівель (енергомоніторинг) з урахуванням повноважень щодо збору, внесення та актуалізації в національній базі даних енергетичних та експлуатаційних характеристик будівель (далі - База даних будівель) відомостей щодо експлуатаційних та енергетичних характеристик будівель, які здійснюються відповідно до порядку ведення Бази даних будівель;

здійснення енергетичного планування, у тому числі планування середньострокового енергетичного бюджетного фінансування та залучення інвестицій на здійснення енергоефективних заходів у відповідних будівлях і на здійснення видатків на оплату енергетичних ресурсів та комунальних послуг;

{Абзац третій пункту 2 частини другої статті 12[1] із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

підготовку пропозицій та планів щодо здійснення енергоефективних заходів у відповідних будівлях;

врахування розрахунку базового рівня споживання енергії та комунальних послуг у відповідних будівлях бюджетних установ, його затвердження належним органом чи особою, підготовка та виконання передбачених законом процедур щодо здійснення енергосервісу у відповідних будівлях бюджетних установ;

{Абзац п'ятий пункту 2 частини другої статті 12[1] в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

забезпечення здійснення публічних закупівель з дотриманням вимог щодо енергетичної ефективності енергоспоживчої продукції (товарів) та послуг, пов'язаних із споживанням енергії;

здійснення сертифікації енергетичної ефективності;

розроблення та розповсюдження інформаційних матеріалів і навчальних програм для працівників та відвідувачів відповідних будівель бюджетних установ, спрямованих на формування відповідального та ощадливого ставлення до споживання енергетичних ресурсів та комунальних послуг;

3) порядок визначення посадової особи, відповідальної за функціонування системи енергетичного менеджменту будівель та кількості штатних одиниць енергоменеджерів відповідно до кількості будівель та їхньої площі;

4) порядок здійснення інформаційної взаємодії систем енергетичного менеджменту з іншими інформаційними системами;

{Пункт 4 частини другої статті 12[1] із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

5) порядок здійснення моніторингу впровадження систем енергетичного менеджменту будівель.

3. Органи місцевого самоврядування впроваджують системи енергетичного менеджменту щодо будівель, видатки на утримання яких здійснюються за рахунок коштів місцевого бюджету, відповідно до примірного положення, що затверджується Кабінетом Міністрів України, з урахуванням структури, визначеної частиною другою цієї статті.

4. Фінансування впровадження та функціонування систем енергетичного менеджменту здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, місцевих бюджетів та коштів, отриманих як гранти або залучених в інший спосіб з будь-яких інших джерел, не заборонених законодавством.

{Частина четверта статті 12[1] із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

{Закон доповнено статтею 12[1] згідно із Законом № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 13. Обстеження технічних установок будівлі

1. Обов'язковому обстеженню підлягають технічні установки з номінальною потужністю 70 кВт і більше у будівлях:

1) державної власності, у яких розміщені органи виконавчої влади, що займають понад 250 квадратних метрів опалюваної площі;

2) у яких розміщені органи місцевого самоврядування, які займають понад 250 квадратних метрів опалюваної площі;

3) у яких здійснюється термомодернізація та/або енергоефективні заходи, спрямовані на підвищення показників енергетичної ефективності технічних установок, для здійснення яких надається державна підтримка.

В інших випадках обстеження технічних установок є добровільним.

У разі якщо обслуговування технічної установки здійснюється на регулярній основі відповідно до енергосервісного договору, обстеження такої технічної установки є необов'язковим.

2. Обстеження технічних установок здійснюється відповідно до методики обстеження технічних установок, розробленої з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, стандартів у сфері енергетичної ефективності будівель, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Абзац перший частини другої статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

Обстеження технічних установок включає обстеження пов'язаних з технічними установками систем автоматичного управління та насосного обладнання.

3. У методиці обстеження технічних установок встановлюються вимоги до:

1) порядку та періоду здійснення обстеження технічних установок;

2) процедури збору та обробки інформації про характеристики технічних установок та інженерних систем;

3) процедури розроблення рекомендацій щодо підвищення рівня енергетичної ефективності технічних установок;

4) форми та змісту звіту про результати обстеження технічних установок.

4. Обстеження технічних установок здійснюється на договірних засадах енергоаудиторами будівель.

Договір про обстеження технічних установок може укладатися в електронній формі через електронний кабінет суб'єкта містобудування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва відповідно до Закону України "Про електронні довірчі послуги".

5. Істотними умовами договору про обстеження технічних установок є:

1) строк та вартість обстеження технічних установок;

2) порядок отримання результатів обстеження технічних установок;

3) порядок визначення та компенсації шкоди, яка може бути заподіяна енергоаудитором будівель внаслідок неякісного та/або несвоєчасного виконання

покладених на нього функцій і обов'язків або у разі надання недостовірних результатів обстеження технічних установок;

4) умова щодо звільнення від відповідальності енергоаудитора будівель у разі надання замовником обстеження технічних установок недостовірних даних, що спричинили спотворення результатів такого обстеження.

6. За результатами обстеження технічних установок складається звіт про результати такого обстеження, що містить інформацію про рівень енергетичної ефективності технічної установки, відповідність потребам споживачів, рекомендації щодо підвищення енергетичної ефективності обстеженої технічної установки (за потреби), реєстраційний номер та дату реєстрації звіту в Єдиній державній електронній системі у сфері будівництва, ідентифікатор об'єкта будівництва або закінченого будівництвом об'єкта (для об'єктів, яким присвоєно ідентифікатор об'єкта будівництва до складення звіту), а також іншу інформацію, що встановлюється методикою, передбаченою частиною другою цієї статті.

{Частина шоста статті 13 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

7. Забезпечення своєчасного обстеження технічних установок здійснюється власником (співвласниками) будівлі відповідно до законодавства.

8. Витяг із звіту про результати обстеження технічних установок розміщується у доступному для ознайомлення громадян місці.

Наявність звіту про результати обстеження технічних установок у доступному для ознайомлення громадян місці (місцях) забезпечує власник, уповноважена ним особа.

9. Строк дії звіту про результати обстеження технічних установок становить п'ять років. Звіт про результати обстеження технічних установок вважається таким, що втратив чинність до закінчення встановленого строку дії, у разі складення нового звіту.

10. Звіт про результати обстеження технічних установок виготовляється енергоаудитором будівель з використанням Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва та присвоєнням реєстраційного номера в цій системі. Доступ до звітів про результати обстеження технічних установок є відкритим та безоплатним через портал Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва.

Виготовлення звіту про результати обстеження технічних установок здійснюється відповідно до методики обстеження технічних установок.

{Стаття 13 із змінами, внесеними згідно із Законами № 199-IX від 17.10.2019, № 2801-IX від 01.12.2022; в редакції Закону№ 2392-IX від 09.07.2022 - щодо введення в дію див. абзац четвертий пункту 1 розділу II з урахуванням змін, внесених Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

Стаття 14. Незалежний моніторинг енергетичних сертифікатів та звітів про результати обстеження технічних установок

1. Незалежний моніторинг енергетичних сертифікатів та звітів про результати обстеження технічних установок здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Абзац перший частини першої статті 14 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

Для здійснення незалежного моніторингу можуть залучатися експертні установи або інші енергоаудитори будівель, які прямо чи опосередковано не заінтересовані у результаті моніторингу.

Незалежний моніторинг енергетичних сертифікатів та незалежний моніторинг звітів про результати обстеження технічних установок здійснюються відповідно до порядків, що встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Абзац третій частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

2. У разі якщо за результатами моніторингу енергетичних сертифікатів або звітів про результати обстеження технічних установок виявлено, що сертифікати або звіти не відповідають вимогам законодавства або не були підготовлені незалежно (зокрема за наявності прямої чи опосередкованої заінтересованості енергоаудитора будівель у результатах сертифікації чи обстеження), центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення енергетичної ефективності, надсилає повідомлення про виявлення порушення енергоаудитору будівель.

Інформація про невідповідність сертифіката, витягу із звіту з енергетичного аудиту будівель або звіту про результати обстеження технічних установок вимогам законодавства, виявлена за результатами незалежного моніторингу, надається замовнику сертифікації енергетичної ефективності чи обстеження технічних установок.

{Частина друга статті 14 в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

{Стаття 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 199-IX від 17.10.2019; в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022 - щодо введення в дію див. абзац четвертий пункту 1 розділу II з урахуванням змін, внесених Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

Стаття 15. Національний план збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії

1. З метою поступового підвищення енергетичної ефективності будівель Кабінет Міністрів України затверджує національний план збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії, який надається для інформування Секретаріату Енергетичного Співтовариства.

Національний план збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії повинен містити, зокрема:

1) проміжні цілі щодо підвищення енергетичних показників нових будівель;

2) напрями державної політики, фінансові та інші заходи, спрямовані на збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії, включно з інформацією про національні вимоги та заходи щодо збільшення використання енергії з відновлюваних джерел у нових будівлях та будівлях, які підлягають термомодернізації.

{Частина перша статті 15 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

2. Національний план збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії та вимоги до таких будівель розробляються з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу та Енергетичного Співтовариства. Вимоги до будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії, у тому числі вимоги щодо частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії, та числового показника первинної енергії, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Частина друга статті 15 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

3. Національний план збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії та вимоги до таких будівель переглядаються кожні п’ять років. Цільові показники збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії розраховуються згідно з методикою та відстежуються згідно з порядком моніторингу, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Частина третя статті 15 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

4. Складовою частиною національного плану збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії є перелік наявних та, за необхідності, запланованих заходів із збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії, включаючи ті, що потребують фінансування.

Стаття 15[1]. Стратегія термомодернізації будівель

1. Для забезпечення стратегічного планування та реалізації довгострокових цілей у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель Кабінет Міністрів України затверджує Стратегію термомодернізації будівель на період до 2050 року (далі - Стратегія). Дія Стратегії поширюється на житлові будівлі та будівлі, які часто відвідують громадяни, усіх форм власності (далі - національний фонд будівель).

2. Стратегія містить:

1) огляд національного фонду будівель;

2) аналіз проблем у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель;

3) довгострокові та проміжні цілі щодо підвищення енергетичної ефективності будівель та зниження викидів парникових газів. Довгострокові цілі встановлюються на період до 2050 року, проміжні цілі - до 2030 року та 2040 року;

4) напрями державної політики та заходи, спрямовані на:

будівлі з найвищим питомим енергоспоживанням;

запобігання поширенню та подолання енергетичної бідності, підтримку споживачів житлово-комунальних послуг, які потребують соціального захисту, у здійсненні енергоефективних заходів;

стимулювання до здійснення термомодернізації;

забезпечення ринкових механізмів здійснення термомодернізації;

здійснення енергоефективних заходів у будівлях, які часто відвідують громадяни, державної та комунальної власності;

впровадження у територіальних громадах технологій управління енергоспоживанням у будівлях;

удосконалення професійної (професійно-технічної) підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації осіб у сферах будівництва та забезпечення енергетичної ефективності будівель;

стимулювання до здійснення заходів, спрямованих на забезпечення адаптації будівель до зміни клімату;

створення умов та запровадження необхідних механізмів для залучення інвестицій у сферу забезпечення енергетичної ефективності будівель;

5) розрахунок очікуваного обсягу економії енергії, обсягу зниження викидів парникових газів та інших результатів енергоефективних заходів, які пов’язані з підвищенням безпеки, покращенням повітряно-теплового режиму та рівня освітлення в будівлях;

6) інші відомості та заходи, спрямовані на досягнення цілей, визначених Стратегією.

3. Стратегія переглядається кожні п’ять років з урахуванням результатів моніторингу її реалізації. Складовою частиною Стратегії є план заходів з її реалізації.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення енергетичної ефективності, здійснює моніторинг реалізації Стратегії. Порядок здійснення моніторингу реалізації Стратегії затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Частина четверта статті 15[1] із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

5. З метою забезпечення функціонування систем енергетичного менеджменту будівель, у тому числі будівель органів державної влади, будівель бюджетних установ, житлових будівель, та реалізації Стратегії створюється та функціонує База даних будівель.

{Абзац перший частини п'ятої статті 15[1] із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

База даних будівель містить перелік будівель та основні відомості про них, зокрема інформацію про опалювальну площу, технічний стан та споживання енергії кожною будівлею, посилання на енергетичний сертифікат будівлі (за наявності) на порталі Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва, іншу інформацію про будівлі.

{Абзац другий частини п'ятої статті 15[1] в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

Кабінет Міністрів України затверджує порядок ведення Бази даних будівель, у якому зазначаються:

1) перелік інформації про основні технічні показники об’єкта будівництва, технічні характеристики інженерних систем та енергоспоживання будівлі, що розміщується в Базі даних будівель;

2) вимоги до процедури збору та обробки інформації;

3) вимоги до форми та формату надання інформації;

4) етапність наповнення Бази даних будівель, вимоги до способів, термінів і періодичності внесення інформації до Бази даних будівель;

5) порядок зберігання інформації, що міститься в Базі даних будівель;

6) перелік довідників, класифікаторів, словників і порядок їх використання та взаємодії при внесенні інформації;

7) порядок взаємодії з іншими базами даних, реєстрами, електронними інформаційними системами;

8) адреса офіційного веб-сайту Бази даних будівель;

9) інші вимоги до складу та функцій Бази даних будівель.

Для забезпечення наповнення Бази даних будівель органи державної влади, виконавчі органи сільських, селищних, міських рад, місцеві державні адміністрації, теплопостачальні організації, постачальники послуг комерційного обліку електричної енергії (оператори систем розподілу електричної енергії або інші суб’єкти), оператори газорозподільних систем, інші виконавці комунальних послуг, власники будівель, об’єднання співвласників багатоквартирних будинків, асоціації об’єднань співвласників багатоквартирних будинків та управителі багатоквартирних будинків вносять до Бази даних будівель інформацію відповідно до порядку ведення Бази даних будівель з дотриманням вимог законодавства у сфері захисту персональних даних та забезпечення комерційної таємниці.

{Абзац тринадцятий частини п'ятої статті 15[1] в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

На запит виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, місцевих державних адміністрацій оператори газорозподільних систем, оператори систем розподілу надають інформацію про обсяги спожитої енергії споживачами та об’єктами, розміщеними в межах території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, з дотриманням вимог законодавства у сфері захисту персональних даних та забезпечення комерційної таємниці.

{Абзац частини п'ятої статті 15[1] в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

Технічним адміністратором Бази даних будівель (далі - технічний адміністратор) є визначене Кабінетом Міністрів України у порядку ведення Бази даних будівель державне унітарне підприємство, яке належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інформатизації, електронного урядування,

формування і використання національних електронних інформаційних ресурсів, розвитку інформаційного суспільства.

{Закон доповнено статтею 15¹ згідно із Законом № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 15². Зразкова роль органів державної влади щодо енергетичної ефективності будівель

1. З метою забезпечення зразкової ролі органів державної влади у підвищенні енергетичної ефективності будівель Кабінет Міністрів України встановлює цільовий показник економії енергії у будівлях органів державної влади, який переглядається кожні п’ять років.

Цільовий показник економії енергії у будівлях органів державної влади розраховується центральним орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Абзац другий частини першої статті 15² із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

2. Цільовий показник економії енергії у будівлях органів державної влади виражається числовим значенням щорічного зменшення споживання енергії (у тому числі вираженої в показниках первинної енергії), яке досягається в результаті приведення до мінімальних вимог з енергоефективності будівель, площа яких становить не менше 1 відсотка площі будівель, на які поширюється дія цієї статті.

3. Методика розрахунку цільового показника економії енергії у будівлях органів державної влади розробляється та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Частина третя статті 15² із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

4. Вимога щодо досягнення цільового показника економії енергії у будівлях органів державної влади поширюється на будівлі, які відповідають усім таким ознакам:

1) перебувають у державній чи комунальній власності;

2) у яких розміщується апарат центрального органу виконавчої влади;

3) опалювана площа перевищує 250 квадратних метрів.

5. Вимога щодо досягнення цільового показника економії енергії у будівлях органів державної влади не поширюється на будівлі, які:

1) належать до об’єктів культурної спадщини;

2) використовуються релігійними організаціями для проведення богослужінь, релігійних обрядів і церемоній, навчальних заходів;

3) забезпечують діяльність Збройних Сил України або інших органів державної влади, що забезпечують формування державної політики та реалізацію функцій із забезпечення національної безпеки та оборони.

6. Для визначення та моніторингу досягнення цільового показника економії енергії у будівлях органів державної влади центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, формує та оприлюднює базу даних будівель органів державної влади.

{Частина шоста статті 15² із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

7. База даних будівель органів державної влади є складовою Бази даних будівель та формується і ведеться відповідно до порядку, визначеного частиною п'ятою статті 15¹ цього Закону. Доступ до Бази даних будівель є безоплатним.

8. Для досягнення цільового показника економії енергії у будівлях органів державної влади щороку, до 30 травня, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, формує план заходів з підвищення рівня енергоефективності будівель органів державної влади на наступний календарний рік із зазначенням джерел та механізмів фінансування таких заходів.

План заходів з підвищення рівня енергоефективності будівель органів державної влади затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Частина восьма статті 15² із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

9. Досягнення цільового показника економії енергії у будівлях органів державної влади з метою забезпечення зразкової ролі органів державної влади у сфері енергетичної ефективності здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та/або програм цільового фінансування.

Іншими джерелами фінансування заходів з енергоефективності, спрямованих на досягнення цільового показника економії енергії у будівлях органів державної влади, можуть бути кошти, залучені на безоплатній та безповоротній основі, у тому числі отримані гранти, та інші джерела, не заборонені законодавством.

10. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення енергетичної ефективності, здійснює моніторинг досягнення цільового показника економії енергії в будівлях органів державної влади та щороку до 10 числа другого місяця, що настає за звітним періодом, подає до Кабінету Міністрів України зведену інформацію про результати такого моніторингу. Порядок здійснення моніторингу досягнення цільового показника економії енергії у будівлях органів державної влади затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

{Частина десята статті 15² в редакції Закону № 3764-IX від 04.06.2024}

11. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення енергетичної ефективності, повідомляє Секретаріат Енергетичного Співтовариства про досягнення цільового показника економії енергії у будівлях органів державної влади з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, Енергетичного Співтовариства кожні три роки, до 30 квітня.

{Частина одинадцята статті 15² із змінами, внесеними згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

{Закон доповнено статтею 15² згідно із Законом № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 16. Фінансування термомодернізації та енергоефективних заходів

1. Фінансування термомодернізації та енергоефективних заходів здійснюється за рахунок власників (співвласників) будівель, коштів державного і місцевих бюджетів, інших не заборонених законом джерел, а також на засадах державно-приватного партнерства або енергосервісу.

2. Державна підтримка термомодернізації та енергоефективних заходів здійснюється шляхом:

1) бюджетних інвестиційних асигнувань з державного бюджету та/або місцевих бюджетів, державних цільових програм;

2) здешевлення кредитів на здійснення термомодернізації та/або енергоефективних заходів (відшкодування відсотків за кредитами та/або частини суми кредиту);

3) відшкодування частини вартості термомодернізації та/або енергоефективних заходів;

4) пільгового кредитування;

5) надання державних та місцевих гарантій за кредитами;

6) провадження стимулюючого тарифо- та ціноутворення на комунальні послуги та енергію;

7) здійснення державно-приватного партнерства;

8) запровадження механізмів спрямування житлових субсидій на оплату житлово-комунальних послуг у фінансування термомодернізації та/або здійснення енергоефективних заходів, а також механізмів стимулювання одержувачів соціальної допомоги, житлових субсидій на оплату житлово-комунальних послуг до здійснення термомодернізації та/або енергоефективних заходів;

9) інших форм фінансування, передбачених законодавством.

3. Для надання державної підтримки термомодернізації та впровадження енергоефективних заходів можуть утворюватися фінансові установи, що діють відповідно до законодавства.

4. Пріоритетними напрямами надання державної підтримки термомодернізації та енергоефективних заходів у будівлях є:

1) здійснення термомодернізації та/або енергоефективних заходів у будівлях з досягненням класу енергетичної ефективності будівлі не нижче рівня, встановленого мінімальними вимогами;

2) здійснення термомодернізації та/або енергоефективних заходів у будівлях з досягненням мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель;

3) впровадження автоматизованих систем моніторингу та управління інженерними системами будівель;

4) реконструкція та модернізація систем опалення (із встановленням обладнання для автоматичного регулювання температури теплоносія залежно від погодних умов та обладнання для автоматичного регулювання температури повітря у приміщеннях);

5) встановлення у будівлях автономних систем з використанням:

повністю або частково відновлюваних джерел енергії;

теплових насосів;

когенераційних установок;

систем акумуляції теплової та електричної енергії.

{Стаття 16 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 17. Відповідальність за порушення законодавства у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель

1. Особи, винні в порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність відповідно до закону.

2. За неналежне виконання своїх обов'язків енергоаудитор будівель несе цивільно-правову відповідальність відповідно до договору та закону.

{Частина друга статті 17 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

3. Усі спори щодо невиконання умов договору між енергоаудитором будівель або юридичною особою, у трудових відносинах з якою перебуває енергоаудитор будівель, та замовником вирішуються у встановленому законом порядку.

{Частина третя статті 17 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

4. У разі встановлення невідповідності між класом енергетичної ефективності будівлі, зазначеним у проектній документації на будівництво, та класом енергетичної ефективності будівлі, визначеним за результатами сертифікації енергетичної ефективності такої будівлі перед прийняттям об'єкта в експлуатацію, власник (будь-який співвласник) будівлі має право вимагати від замовника будівництва у встановленому законодавством порядку усунення недоліків або відшкодування збитків, завданих такою невідповідністю.

{Частина четверта статті 17 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

Стаття 18. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через 12 місяців з дня набрання чинності цим Законом, крім частини першої та абзацу другого частини сьомої статті 7, абзацу четвертого частини першої статті 13 та частини четвертої статті 16 цього Закону, які вводяться в дію з 1 липня 2019 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

доповнити статтею 96^2 такого змісту:

"Стаття 96^2. Порушення вимог законодавства у сфері енергетичної ефективності будівель

Нерозміщення у доступному для ознайомлення громадян місці витягу з енергетичного сертифіката будівлі у випадках, встановлених законом, -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Неподання замовником термомодернізації письмового повідомлення постачальнику енергії або води про орієнтовний обсяг скорочення споживання енергії або води, зменшення теплового навантаження за видами споживання та зміну температурного графіка системи опалення будівлі, що виникнуть після виконання робіт з термомодернізації, -

тягне за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

статтю 221 після цифр "92^1" доповнити цифрами "96^2";

у частині першій статті 255:

пункт 2 після цифр "41" доповнити цифрами "96^2";

пункт 2^5 після слова "статті" доповнити цифрами "96^2";

2) у статті 25^1 Закону України "Про рекламу" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62; 2009 р., № 19, ст. 257):

назву викласти в такій редакції:

"**Стаття 25^1**. Реклама об'єктів будівництва, будівель, приміщень";

доповнити частиною другою такого змісту:

"2. Реклама будівель, які мають енергетичний сертифікат, з метою їх продажу або найму (оренди) має містити показник енергетичної ефективності, зазначений у відповідному сертифікаті";

3) частину другу статті 39^2 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343; 2014 р., № 1, ст. 4) доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"У випадках, передбачених законодавством, під час обстеження об'єкта проводиться сертифікація його енергетичної ефективності".

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом вносить зміни до відповідних нормативних актів щодо включення до складу та змісту проектної документації об'єкта будівництва енергетичного сертифіката будівлі; визначення вимог щодо підтримання енергетичних характеристик прийнятих в експлуатацію об'єктів

та забезпечення експлуатаційної придатності їхніх огороджувальних конструкцій, інженерних систем із зазначенням параметрів налаштування обладнання; а також не пізніше трьох років з дня набрання чинності цим Законом подає для інформування Секретаріату Енергетичного Співтовариства звіт про вихідні дані, що використовувалися для розрахунку економічно доцільного рівня мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель, результати таких розрахунків разом з відповідними поясненнями.

4. Інформація про клас енергетичної ефективності будівлі зазначається в сертифікаті, що засвідчує відповідність закінченого будівництвом об'єкта проектній документації та який видається у разі прийняття об'єкта в експлуатацію відповідно до законодавства.

{Пункт 5 статті 18 виключено на підставі Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, затверджує вимоги до будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії протягом 12 місяців з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання повноважень центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності".

{У статтю 18 включено пункт 5 згідно із Законом № 3764-IX від 04.06.2024}

6. Кабінету Міністрів України:

не пізніше двох років з дня набрання чинності цим Законом прийняти перший національний план збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії;

протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом, а також прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону.

7. Рекомендувати органам державної влади та органам місцевого самоврядування здійснювати термомодернізацію та енергоефективні заходи у будівлях державної та комунальної форм власності з урахуванням рекомендацій, зазначених в енергетичних сертифікатах таких будівель (за наявності).

{Пункт 7 статті 18 в редакції Закону № 2392-IX від 09.07.2022}

Президент України **П.ПОРОШЕНКО**

м. Київ
22 червня 2017 року
№ 2118-VIII

Публікації документа

- **Голос України** від 22.07.2017 — № 134
- **Офіційний вісник України** від 04.08.2017 — 2017 р., № 61, стор. 25, стаття 1854, код акта 86713/2017
- **Урядовий кур'єр** від 16.08.2017 — № 152
- **Відомості Верховної Ради України** від 18.08.2017 — 2017 р., № 33, стор. 5, стаття 359